

УДК 351.87:35.08:342.7

Б. Мукан

ФУНКЦІЇ УРЯДОВОГО УПОВНОВАЖЕНОГО УКРАЇНИ У СПРАВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ ЩОДО ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ І ЗВІТУВАННЯ: ДЕРЖАВНО-УПРАВЛІНСЬКИЙ АСПЕКТ

Проаналізовано функції Урядового уповноваженого України у справах Європейського суду з прав людини щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини та звітування. Порівняно функції Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини: Чеської Республіки, Словацької Республіки та Литви щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини та звітування.

Ключові слова: Європейський суд з прав людини (у тексті – ЄСПЛ); Урядовий уповноважений у справах Європейського суду з прав людини; виконання рішення ЄСПЛ.

В умовах сучасного державотворення вагомим чинником в інтегруванні України до Європейського Союзу є діяльність Урядового уповноваженого України у справах Європейського суду з прав людини. Ця діяльність обумовлюється Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція), Законом України “Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини”, Постановою Кабінету Міністрів України “Про заходи щодо реалізації Закону України “Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини””, іншими нормативно-правовими актами. Значна увага до неї приділяється й з боку громадянського суспільства, яка проявилась у поданні запитів на проведення громадської експертизи. Діяльність Урядового уповноваженого України у справах Європейського суду з прав людини не відповідає вимогам міжнародного державотворення, є не ефективною і потребує удосконалення. Існує низка причин не ефективної діяльності Урядового уповноваженого. Це правові, організаційні, інституційні, інформаційні чинники, їх взаємозв’язок, взаємодія і вплив на діяльність цього органу державного управління. Зазвичай вони виражаються у низькій якості законодавчого забезпечення, не узгодженості вітчизняної законодавчої бази з положеннями Конвенції, невідповідності іншим міжнародним стандартам тощо. Втім, не менш вагомим чинником, що впливає на діяльність Урядового уповноваженого, є умови виконання ним своїх окремих функцій, таких як функція виконання рішень ЄСПЛ та функція звітування.

Пошуки шляхів удосконалення діяльності вітчизняного Уповноваженого потребують ґрунтовного дослідження теоретичних засад, правових норм, інституційного та інформаційного забезпечення, вивчення найкращого досвіду організації його діяльності. Тут може слугувати досвід посткомуністичних країн щодо виконання рішень ЄСПЛ, які успішно пройшли процес європейської інтеграції, стали членами Європейського Союзу і, за статистикою ЄСПЛ, допустили незначну кількість порушень положень Конвенції. Аналіз даних Ради Європи щодо стану виконання рішень ЄСПЛ і відомості ЄСПЛ стосовно кількості винесених рішень про порушення положень Конвенції, свідчить про те, що до таких країн можна зарахувати Чеську Республіку, Словацьку Республіку та Литву.

Питанню виконання рішень ЄСПЛ, а також імплементації та застосування практики ЄСПЛ присвячені праці В. Завгороднього, В. Капустинського, С. Кивалов, Я. Пасічника, П. Рабіновича, Н. Севостянової, Ю. Хім'яка та інші. Недостатньо дослідженими залишаються функції у сфері діяльності Урядового уповноваженого України у справах Європейського суду з прав людини щодо виконання рішень ЄСПЛ і звітування.

Метою публікації є обґрунтування підходів із поліпшення умов виконання функцій Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини щодо виконання рішень ЄСПЛ і звітування.

Для досягнення мети потрібно вирішити такі завдання: проаналізувати окремі функції Урядового уповноваженого України у справах Європейського суду з прав людини та виявити проблеми у їх здійсненні; вивчити і узагальнити зарубіжний досвід діяльності Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини і запропонувати шляхи його адаптації у вітчизняну практику; обґрунтувати заходи з підвищення ефективності виконання функцій щодо виконання рішень ЄСПЛ та об'єктивності щорічного звітування про результати діяльності Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини.

Кожна із сорока семи договірних сторін, які підписали Конвенцію, зобов'язується виконувати остаточні рішення суду в будь-яких справах, у яких вона є стороною [1]. Із 1959 до 2014 р. Європейським судом із прав людини винесено 16863 рішення [2]. Порівняно з іншими державами за кількістю винесених рішень ЄСПЛ Україна (962) посідає шосте місце після Туреччини (2 994), Італії (2 268), Росії (1 475), Польщі (1042), Румунії (1 026) із 1959 до 2014 р. [3].

Важливу роль у виконанні рішення ЄСПЛ виконує Урядовий уповноважений України у справах Європейського суду з прав людини. Його діяльність регулюється Законом України “Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини” № 3477-IV від 23.02.2006 р. та Постановою Кабінету Міністрів України “Про заходи щодо реалізації Закону України “Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини” № 784 від 31.05.2006 р. Окрім представництва України в ЄСПЛ, до основних функцій Урядового уповноваженого належать: сповіщення та оприлюднення рішення; координація роботи, пов'язаної з виконанням рішення ЄСПЛ; контроль за виконанням додаткових заходів індивідуального типу; підготовка пропозицій щодо вжиття заходів загального типу; інформування Комітету Міністрів Ради Європи про хід виконання рішень суду тощо.

У доповіді Комітету з юридичних питань та прав людини ПАРС “Забезпечення життєздатності Страсбурзького суду: структурні недоліки в державах-учасниках” пропонується розширення повноважень парламентських комітетів із правових питань (правосуддя) відповідних держави-учасниць, а саме – надати їм право “контролювати діяльність органів виконавчої влади, відповідальних за виконання рішень Європейського суду з прав людини, розробляти спеціальні засоби (організаційні та правові), впливати на уряди держав-учасниць у зв'язку з порушеннями, що відбуваються, зокрема у разі затримки виконання рішень Страсбурзького суду” [4].

С. Кивалов зазначив, що виконання рішень ЄСПЛ міг би координувати уповноважений орган виконавчої влади з розширеними повноваженнями, контрольований урядом і парламентом відповідної держави. Очевидна необхідність підвищення ролі національних парламентів із контролю за виконанням рішень ЄСПЛ. Парламентським комітетам із правових питань (правосуддя) відповідних держав-

учасниць “повинні бути надані повноваження: контролювати діяльність органів виконавчої влади, відповідальних за виконання судових рішень ЄСПЛ, розробляти спеціальні засоби, організаційні і правові, впливати на уряди держав-учасників у зв’язку з порушеннями, що відбуваються, зокрема, у разі затримки виконання рішень ЄСПЛ” [5].

Аналізуючи досвід Чехії, Франції та Німеччини щодо виконання рішень ЄСПЛ, В. Завгородній сформулював висновок, що в Україні недостатньо забезпечена функція контролю за виконанням рішень ЄСПЛ, вказуючи на особливості, притаманні для розглянутих країн Європейського Союзу: а) визначна роль щодо контролю за виконанням рішень ЄСПЛ Конституційного суду; б) наявність контрольних функцій за виконанням рішень ЄСПЛ у законодавчого органу держави; в) участь у реалізації рішень ЄСПЛ уповноваженого з прав людини, генерального прокурора [6].

К. Андріанов вважає, що ефективність реалізації Конвенції в рамках національного правопорядку значною мірою залежить від того, наскільки гармонійно корелюються практика застосування Конвенції її контрольними органами і нормотворча та нормозастосовна практика захисту прав людини у відповідній державі-учасниці [7]. На основі цих наукових висновків та досвіду зарубіжних країн можна констатувати, що наявність функцій парламентського контролю та участь у виконанні рішень ЄСПЛ таких державних інституцій, як: Генеральна прокуратура, Конституційний суд України, значно посилять ефективність реалізації Конвенції в нормотворчій та нормозастосовній практиці.

Згідно з Регламентом Комітету міністрів Ради Європи про порядок контролю за виконанням постанов ЄСПЛ та умов дружнього врегулювання від 10 травня 2006 р., контроль Комітету міністрів за виконанням постанов ЄСПЛ і умов дружнього врегулювання здійснюється, зазвичай, на спеціальних засіданнях, присвячених питанням захисту прав людини. Порядок денний цих засідань публічний. Здійснюючи контроль за виконанням постанови “Високою Договірною Стороною”, відповідно до п. 2 ст. 46 Конвенції, Комітет міністрів розглядає такі питання:

а) чи була виплачена сума справедливої компенсації, присудженої судом, що становить у відповідних випадках грошову суму, рівну відсотковій ставці, нарахованій за прострочення платежу;

б) за необхідності, з урахуванням свободи розсуду “Високої Договірної Сторони” у виборі засобів, необхідних для виконання рішення суду;

в) чи були вжиті індивідуальні заходи з метою припинення порушення прав людини і для того, щоб потерпіла сторона була, наскільки це можливо, відновлена в тому становищі, в якому була до того, як відбулося порушення Конвенції;

г) чи були вжиті заходи загального типу з метою попередження нових порушень прав людини, схожих із порушенням (порушеннями), установленим у справі, або з метою припинення триваючого порушення прав людини [8].

Згідно із п. 5 Постанови Кабінету Міністрів України “Про заходи щодо реалізації Закону України “Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини” Міністерство юстиції зобов’язане щороку в січні подавати Кабінетові Міністрів України звіт про результати діяльності Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини.

Як зазначено у щорічному звіті про результати діяльності Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини, у 2013 р. було підготовлено звіти до чотирьох засідань Комітету міністрів, на яких розглядалися питання виконання державами-сторонами Конвенції рішень Європейського суду з прав людини. За

результатами звітування про вжиті заходи у 2013 р. Комітет міністрів вирішив припинити здійснення контролю за виконанням Україною рішень Європейського суду в 23 справах.

На офіційному сайті Ради Європи в оприлюднених резолюціях, прийнятих 11 березня 2013 р., 19 червня 2013 р., 30 вересня 2013 р., 6 грудня 2013 р., зазначено, що лише справу “Тюлякова проти України” знято з контролю.

Дані (табл. № 1) зі щорічних звітів за 2007 – 2013 рр. Урядового уповноваженого України у справах Європейського суду з прав людини дещо відрізняються від даних (рис. 1, табл. 2, 3) в аналогічних категоріях із статистичних даних ЄСПЛ за 2007 – 2013 роки.

Порівняння проводиться по категоріях: “Загальна кількість справ у ЄСПЛ”; “Справи проти України”; “Рішення щодо дружнього врегулювання”; “Рішення щодо схвалення умов односторонньої декларації”.

Таблиця 1

Статистичні дані у справах проти України за 2007 – 2013 рр.

Рік	Загальна кількість справ у ЄСПЛ	Справи проти України		Запропонова но ЄСПЛ Уряду України висловити позицію	Рішення щодо суті скарг	Рішення щодо дружнього врегулювання (кількість за заявами)	Рішення щодо схвалення умов односторонньої декларації уряду (кількість за заявами)	Ухвала про неприйнятність
		кількість	у % співвідношенні					
2013	102750	13700	13,3	2827	69	24 (31)	15 (23)	43
2012	128100	10450	8,2	198	70	25 (52)	37 (600)	45
2011	152800	10750	7,0	210	105	48	380	34
2010	139650	10450	7,5	360	109	17	-	26
2009	119300	10000	8,4	399	126	22	-	38
2008	96550	8500	8,8	255	110	2	-	26
2007	79421	5800	7,0	157	109	39	-	51

Порівняння по категорії “Загальна кількість справ у ЄСПЛ” вказує, що інформація, подана у щорічних звітах Урядовим уповноваженим України у справах Європейського суду з прав людини (табл. 1) відрізняється у кількісному співвідношенні від інформації оприлюдненої ЄСПЛ (рис. 1) за 2007, 2008, 2011, 2013 рр.

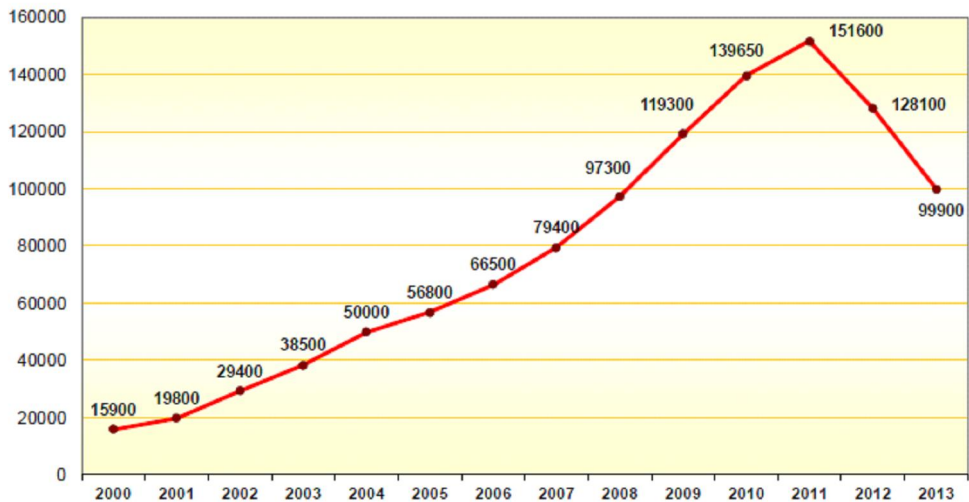

Рис. 1. Загальна кількість справ у ЄСПЛ [9]

Порівняння по категорії “Справи проти України” вказує, що інформація, подана у щорічних звітах Урядовим уповноваженим України у справах Європейського суду з прав людини (табл. 1), відрізняється у кількісному та відсотковому співвідношенні від інформації, оприлюдненої ЄСПЛ (табл. 2) за 2008, 2011, 2013 рр. Інформація по даних двох джерел співпадає за 2007, 2009, 2010, 2012 рр.

Таблиця 2

Справи проти України за 2007 – 2013 роки [10]

Рік	Кількість	У відсотковому співвідношенні
2013	13300	13,3
2012	10450	8,2
2011	10250	6,8
2010	10450	7,5
2009	10000	8,4
2008	8250	8,5
2007	5800	7,0

Порівняння по категоріях “Рішення щодо дружнього врегулювання” та “Рішення щодо схвалення умов односторонньої декларації” за 2011 – 2013 рр. вказує, що інформація, подана у щорічних звітах Урядовим уповноваженим України у справах Європейського суду з прав людини (табл. 1) співпадає у кількісному співвідношенні з інформацією, оприлюдненою ЄСПЛ (табл. 3), лише по категорії “Рішення щодо схвалення умов односторонньої декларації”, за 2013 р. Інформація по всіх інших категоріях за 2011 – 2013 рр. не співпадає.

Таблиця 3

Одностороння декларація та дружнє врегулювання [11]

Держава	Одностороння декларація			Дружнє врегулювання		
	2011	2012	2013	2011	2012	2013
Україна	262	313	23	161	178	28

До прикладу розглянемо справу “Цибулько та інші проти України” (заява № 65656/11 та 249 інших заяв), у якій держава-відповідач має виконати рішення національних судів, ухвалених на користь заявників, які залишилися невиконаними та сплатити моральну та матеріальну шкоду. На стадії виконання рішення ЄСПЛ по виплаті грошових коштів заявнику В. Беряк (заява № 22474/12) підготовлено 7 основних процесуальних документів: сповіщення про остаточне рішення; заяву про відкриття виконавчого провадження; постанову про відкриття виконавчого провадження; розрахунок заборгованості по рішенню національних судів; вимогу державного виконавця про виплату грошових коштів; вимогу державного виконавця про виплату пені; постанову про закінчення виконавчого провадження, а також інші бухгалтерські документи.

Нормативно-правовими актами, які регулюють порядок виконання рішень ЄСПЛ в Україні, не визначено, який орган повинен здійснювати розрахунок заборгованості згідно з національним рішенням. У цій справі розрахунок проводив орган-боржник по рішенню національного суду. Боржник відмовився включати в розрахунок виплату,

передбачену додатковою постановою Львівського Апеляційного Адміністративного суду від 26.05.2011 р. у справі №22-н-34/10/9104, мотивуючи це тим, що виплату щорічної грошової допомоги до 5 травня, відповідно до Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” з урахуванням Закону України “Про статус гірських населених пунктів в Україні”, непередбачено. У результаті рішення національного суду – додаткова постанова Львівського Апеляційного Адміністративного суду від 26.05.2011 р. у справі № 22-н-34/10/9104 невиконана.

Доцільно зазначити, що виконання рішень Європейського суду з прав людини охоплює і виплату грошової компенсації, і заходи індивідуального та загального типу [12].

До заходів індивідуального типу законодавець зараховує: а) максимальне відновлення настільки, наскільки це можливо, попереднього юридичного стану, який Стягувач мав до порушення Конвенції; б) інші заходи, передбачені у зазначеному рішенні. Відновлення попереднього юридичного стану Стягувача здійснюється, зокрема, шляхом: 1) повторного розгляду справи судом, включаючи відновлення провадження у справі; 2) повторного розгляду справи адміністративним органом [13].

Заходи загального спрямування вживаються з метою забезпечення додержання державою положень Конвенції, порушення яких встановлено відповідним рішенням, забезпечення усунення недоліків системного типу, які є основою виявленого судом порушення, а також усунення підстави для надходження до суду заяв проти України, спричинених проблемою, що вже була предметом розгляду в суді. Заходами загального типу є: а) внесення змін до чинного законодавства та практики його застосування; б) внесення змін до адміністративної практики; в) забезпечення юридичної експертизи законопроектів; г) забезпечення професійної підготовки з питань вивчення Конвенції та практики Суду прокурорів, адвокатів, працівників правоохоронних органів, працівників імміграційних служб, інших категорій працівників, професійна діяльність яких пов’язана із правозастосуванням, а також із триманням людей в умовах позбавлення свободи; г) інші заходи, які визначаються – за умови нагляду з боку Комітету міністрів Ради Європи – державою-відповідачем, відповідно до згаданого рішення, з метою забезпечення усунення недоліків системного типу, припинення спричинених цими недоліками порушень Конвенції та забезпечення максимального відшкодування наслідків цих порушень [14].

На прикладі рішення ЄСПЛ “Цибулько та інші проти України” (Заява № 65656/11 та 249 інших заяв) від 20 червня 2013 р. проблема невиконання рішення національних судів існувала в час дії Закону України “Про гарантії держави щодо виконання судових рішень” № 4901 від 05.06.2012 р., який набрав чинності 01 січня 2013 р. та був прийнятий як загальний захід із метою подолання системної проблеми тривалого невиконання рішень національних судів.

Зарубіжний досвід державного управління у сфері юстиції свідчить про те, що до виконання рішення ЄСПЛ залучений не лише орган управління юстиції, а багато інших органів державної влади. Зокрема, у Чеській Республіці порядок виконання рішень ЄСПЛ сформувався у межах суспільного і політичного консенсусу щодо високої цінності прав і свобод людини і необхідності інтеграції в європейські структури для успішного розвитку країни. Цей підхід був нормативно закріплений в Конституції країни, що не тільки встановлює верховенство міжнародного права, але і зобов’язує всі державні органи брати участь у виконанні міжнародних зобов’язань держави [15].

Діяльність представника Чеської Республіки в ЄСПЛ регулюється Положенням, затвердженим додатком до Постанови Уряду № 1024 від 17.08.2009 р. [16]. До основних

функцій представника належить: інформування державних органів про рішення ЄСПЛ; спільно з компетентними органами державної влади створення концепції необхідних заходів для виконання рішення ЄСПЛ. Представник держави в ЄСПЛ у співпраці з Конституційним судом, Вищим адміністративним судом, офісом Омбудсмена, зовнішньополітичним відомством, Верховним Судом готує щоквартально електронний інформаційний бюлетень у формі анотацій про прецеденти у справах проти Чеської Республіки та інших держав-членів Ради Європи. Через міністра юстиції щорічно звітує Уряду про свою діяльність.

Статут представника Словачької Республіки в Європейському суді з прав людини затверджено Постановою Уряду № 543/2005 від 13.07.2005 р. [17]. Згідно зі статутом, до основних функцій щодо виконання рішення ЄСПЛ належить: контроль і забезпечення належного виконання рішення ЄСПЛ; інформування Комітету міністрів про виконання рішень ЄСПЛ у співпраці з Міністерством закордонних справ. Дорадчим і консультативним органом представника є Міжвідомча комісія, до складу якої належать постійні представники: заступник Генерального прокурора Словачької Республіки, представник Верховного Суду, обласних судів, а також запрошені на засідання Комісії, представник Міністерства закордонних справ або інших представників центральних органів виконавчої влади. Представник Словачької Республіки в ЄСПЛ щороку, не пізніше, ніж наприкінці березня, готує доповідь про свою діяльність.

Постанова Уряду Литовської Республіки № 929 від 03.07.1995 р. [18] зобов'язує представника в ЄСПЛ: 1) у співпраці з Міністерством юстиції та іншими компетентними органами координувати виконання рішень ЄСПЛ; 2) ініціювати відповідні заходи для того, щоб прискорити виконання рішень ЄСПЛ; 3) надавати інформацію Уряду Литовської Республіки у справах ЄСПЛ, пов'язану з Литовською Республікою, до 1 березня. Представник Литовської Республіки до виконання своїх завдань має право залучати державні і муніципальні органи влади, науково-дослідні і академічні інститути, установи і організації, а також інших фахівців, відповідно до покладених на них обов'язків.

Висновки

Функції із виконання рішення ЄСПЛ в основному покладаються на Міністерство юстиції України: Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини та Державну виконавчу службу України. Підготовка значної кількості внутрішніх процесуальних документів виконавчого провадження ускладнює та затягує процес виконання рішення, що може призвести до прострочення терміну виплати компенсації та виплати пені. З практики досліджуваних країн вбачається те, що до виконання рішення ЄСПЛ залучено багато державних органів різних гілок влади – це: Конституційний суд, Верховний Суд, Вищий адміністративний суд, офіс Омбудсмена, Генеральна прокуратура. На відміну, в Україні державні органи різних гілок влади здійснюють певні заходи із виконання рішення ЄСПЛ лише в межах поданої пропозиції, звернення Кабінету Міністрів України чи Урядового уповноваженого в справах Європейського суду з прав людини [19].

Вітчизняним законодавством недостатньо забезпечена функція контролю за виконанням рішень ЄСПЛ. Для максимального забезпечення ефективності виконання рішень ЄСПЛ необхідно забезпечити на національному рівні парламентський контроль за процесом та станом виконання. Досвід контролю вже існує, зокрема Комітет міністрів Ради Європи проводить офіційні заслуховування на спеціальних засіданнях інформації Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини про стан виконання конкретного рішення. Парламентський контроль усуне розбіжність у даних

Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини та Комітету міністрів Ради Європи щодо кількості та стану виконаних рішень ЄСПЛ.

З урахуванням практики діяльності представників у ЄСПЛ у досліджуваних країнах необхідно збільшити термін підготовки звітів Урядовим уповноваженим України та внести зміни у п. 5 Постанови Кабінету Міністрів України “Про заходи щодо реалізації Закону України “Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини” № 784 від 31.05.2006 р., а саме: текст “Міністерству юстиції подавати щороку в січні Кабінетові Міністрів України звіт про результати діяльності Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини” викласти в такій редакції: “Урядовому уповноваженому у справах Європейського суду з прав людини через міністра юстиції подавати щороку до 1 квітня Кабінетові Міністрів України звіт про результати діяльності”. Збільшення терміну для підготовки звітності дасть змогу Урядовому уповноваженому України у справах Європейського суду з прав людини врахувати річні статистичні дані Ради Європи та ЄСПЛ, що запобігатиме спотворенню інформації та підвищить об’єктивність щорічного звітування про результати діяльності.

Література

1. Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод 1959 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_004.
2. Overview 1959 – 2013 ECHR [Electronic resource]. — Access mode : http://www.echr.coe.int/Documents/Overview_19592013_ENG.pdf.
3. Там само.
4. Ківалов С. В. Міжнародно-правові та національні механізми удосконалення виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини [Текст] : матер. друг. міжнар. наук.-практ. конф., присвяченої 60-річчю набуття чинності Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р., що проводиться під егідою Генерального секретаря Ради Європи пана Турбйорна Ягланда (20 – 21 вересня 2013 р. м. Одеса) / за наук. ред. проф. С. В. Ківалова. — Одеса : ПП “Фенікс”, 2013. — С. 27.
5. Ківалов С. В. Структурні/системні недоліки у правових системах держав-учасників і життєдіяльність системи Конвенції про захист прав людини і основних свобод // Правове забезпечення ефективного виконання рішень і застосування практики Європейського суду з прав людини [Текст] : матер. міжнар. наук.-практ. конф., (15 вересня 2012 р., м. Одеса) / за наук. ред. проф. С. В. Ківалова. — Одеса : ПП “Фенікс”, 2012. — С. 18, 19.
6. Завгородній В. А. Зарубіжний досвід виконання рішень Європейського суду з прав людини / В. А. Завгородній // Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ [Текст]. — 2013. — № 1. — С. 57—64.
7. Андрианов К. В. Роль контрольного механізму Конвенції про захист прав і основних свобод людини в процесі реалізації її норм [Текст] : автореф. дис. на здоб. наук. ступеня канд. юрид. наук: 12.00.11 / К. В. Андрианов ; Київ. нац.ун-т ім. Тараса Шевченка. — К. : [б. в.], 2003. — С. 18.
8. Регламент Комитета министров Совета Европы о порядке контроля за исполнением постановлений Европейского суда по правам человека и условий мировых соглашений [Электронный ресурс]. — Режим доступа : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_b09.
9. ECHR – Analysis of Statistics 2013 [Electronic resource]. — Access mode : http://www.echr.coe.int/Documents/Stats_analysis_2013_ENG.pdf.

10. Офіційний веб-сайт Європейського суду з прав людини [Електронний ресурс]. — Режим доступу: [http://www.echr.coe.int/sites/search_eng/pages/search.aspx#{"sort": \["createdAsDateDescending"\],"Title":\["analysis of statistics\""}, "contentlanguage": \["en"\]}](http://www.echr.coe.int/sites/search_eng/pages/search.aspx#{).

11. ECHR — Analysis of Statistics 2013 ...

12. Пасічник Я. С. Виконання рішень міжнародних судів / Я. С. Пасічник // Вісник Маріупольського державного університету [Текст]. — Вип. 5. — 2013. — С. 152—157. — (Серія “Право”).

13. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини [Електронний ресурс] : Закон України. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3477-15>.

14. Там само.

15. Завгородній В. А. Зарубіжний досвід виконання рішень Європейського суду з прав людини...

16. Офіційний веб-сайт Міністерства юстиції Чеської Республіки [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://portal.justice.cz/Justice2/MS/ms.aspx?j=33&o=23&k=388>.

17. Офіційний веб-сайт Міністерства юстиції Словачької Республіки [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://wwwold.justice.sk/wfn.aspx?pg=18&htm=18/182sl.htm>.

18. Офіційний веб-сайт Міністерства юстиції Литовської Республіки [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://tm.infolex.lt/default.aspx?item=stras_atst.

19. Council of Europe – Department for the Execution of judgments of the ECtHR–No information related to payment or received information incomplete / Aucune information relative au paiement ou information reçue incomplète [Electronic resource]. — Access mode : <http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/execution/Source/Documents/PAY1.pdf>.

B. Mukan

FUNCTIONS OF THE GOVERNMENT AGENT OF UKRAINE FOR THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS RELATED TO EXECUTION OF DECISIONS AND REPORTING: PUBLIC ADMINISTRATIVE ASPECT

The functions of the Government Agent of Ukraine for the European Court of Human Rights related to implementation of decisions of the European Court of Human Rights and reporting are analyzed. The comparison of functions of Government Agents of Czech Republic, Slovakia and Lithuania for the European Court of Human Rights related to execution of decisions of the European Court of Human Rights and reporting is made.

Key words: European Court of Human Rights (in the text – ECHR); Government Agent for the European Court of Human Rights; execution of decisions of the ECHR.